

dy a sadv džjesche a jemu, jako temu pravemu Šsynem Davitowemu pschiwotajche, tejj Sbozje a Zonowanje kjeho Kralještwa wuproschesche. Tak so by zvle Jerusalem tajke Ruzczenenje šhonito, teho Wožla a khudeho Krala widzilo a blyschalo, wot kotrehož Sacharias bjesche wjeschel, a tych Zidow napominal, so nebychu ſo na tym khudym Schtaleži a hubenym Ruzczenenju pohorschowali, a ſo tajkich falkhnych Mvžlow ſminyli, a ſebi nepomylili, ſo Kryſtus pschindž budže ſe ſwjetnej Psychu. Kral won derje budže, (praji Sacharias) ale hubeny a khudy Kral, fiz žane kralowſke Poladanje nima, dyž po ſwohnkomnej Psychi ladasch, kotrež ſwjetni Kralojo a Gjerſhtvojo psched ſswjetom wedu.

Hinak pak Sacharias praji, ſo budže ton khudy a proscherski Kral druhu Mož mječ, dyžli ſchizy Kejzorojo a Kralojo mjeſli ſu, kotsiž ſu dy živi byli, nech ſu runje tak wulzy Knežjo byli, hacž jim je možno bylo. Pschetož won rječa: *Justus et Salvator.* To je: Prawy a Svožnik. Niz bohaty, krafny a wožebny Kral psched ſswjetom, ale Prawy a Svožnik, fiz Prawdosz a Svožnosz ſobu pschinesze, Rjechi a ſsmerež pschima, Nepſcheczel teho Rjecha a Sadajer teje ſsmerežje. Pschetož ktemu won pschindž, ſo by ſchitkim tym wot Rjechow a wjeczneje ſsmerežje pomhal, kotsiž do neho wjerja, jeho ſa ſwojeho Krala horjewosmu, a ſo na tym ſafatym Wožli nepohorschija. Kotsiž da jeho psches tu Wjeru tak horjewosmu, ſo jeho troſchtija, tym dyrbja Rjechi wodate byč, ſsmerež neschkodžic, ale dyrbja wjeczne Žiwenje doſtač. Al hacž runje po Gjeli jumu wumrecž dyrbja, a porebani budža, da jim to žana ſsmerež nebudže, ale jeno Spanje.

To ze naš ton Propheta wot teho Krala ſtym wuežic, ſo jemu czi dwje kraſni a bojžy Meni dawa, a jeho Praweho a Sbožnita menuje, kotrež ſsmereži Mož wjacž, Heli Klamu a Brjuch roſdrjeež, Gjerta pod Nobi ſteptacž, a tak naš, fiz my do neho wjerimy, wot Rjechow a ſsmerežje loſowacž budže a bes tych Iandzelow weſz, djejj wjeczne Žiwenje a Svožnosz je. Druhim Kralam wostaji won jich ſwohnkomne ſaſtojuſtwo, Kneſtwo, Psychu, Rody, Domy, Benesy, Kubla, da jim tejj kraſniſchu Jvdž, Piczie, Draſtu a Twarenja, hacž druhim Ludžom. Alle ton ſumſcht woni nemoža, a tu Wjez woni nesamoža, kotrež tuton khudy a proscherski Kral Kryſtus može a cini. Pschetož žadyn Kejzor, Kral, aby Kneſtwo nemože ſewſchitkej ſwojej Možu wot teho najmenscheho Rjecha pomhacž, ani ſewſchitkini ſwojimi Benesami a Kublami tu najmenschu Schorosz ſahojic, wele mene wot wjeczneje ſsmerežje a Helje pomhacž. Alle ton khudy Kral Kryſtus pomha niz jeno wot jeneho Rjecha, ale wot ſchitkeho mojeho, niz pak jeno wot mojeho, ale wot vleho ſswjeta Rjechow. Won pschin-đe, ſo ze prejež wſacž niz jeno Schorosz ale tu ſsmerež, a niz jeno moju, ale teho zvleho ſswjeta.

n. To pschikaže ton Evangelista, ſo by ſteho Prophety prajene a prijedowane bylo tej Džowžy Sionskej, ſo by ſo ne po horſchowata na jeho hubenym Pschichodži, ale Woži Iandzelila a Wuschil wotewrila, neladala, ſak khudy won nuz jvdž, ale poſluchala, ſchto wot teho khudeho Krala prajene budže. Na ton khudy a hubeny Schtalt, ſo won na Wožli, bes ſſedla a Wotrobow nuz cene, jako khudy Proſcher, lada jeno ton Rosom, a ſo na tym pohorschiju; ale na to, ſo